

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου «Αύξηση συντάξεων Δημοσίου και άλλες διατάξεις»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Με τις διατάξεις του νομοσχεδίου αυτού ρυθμίζονται συνταξιοδοτικά θέματα υπαλλήλων του Δημοσίου, των Ν.Π.Δ.Δ. και των Ο.Τ.Α..

Με τις προτεινόμενες διατάξεις αυξάνεται το επίδομα εξομάλυνσης που καταβάλλεται με τις πολιτικές συντάξεις του Δημοσίου, ώστε σε συνδυασμό με την αύξηση των βασικών μισθών των εν ενεργεία υπαλλήλων-λειτουργών του Δημοσίου να προκύψει αύξηση κατά 4% του ποσού της βασικής σύνταξης, θεσπίζεται αύξηση των συντάξεων του Δημοσίου για το έτος 2005 σε ποσοστό τουλάχιστον κατά 4%, επιστρέφονται ποσά ειδικής μηνιαίας εισφοράς υπέρ Δημοσίου και υπέρ Λογαριασμού Αλληλεγγύης Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης, αλλάζει προς το ευνοϊκότερο ο τρόπος υπολογισμού της σύνταξης των ανικάνων προς εργασία, ρυθμίζονται θέματα που έχουν προταθεί από τις Διευθύνσεις Συντάξεων, για τη διευκόλυνση του έργου τους και ενσωματώνεται στη συνταξιοδοτική νομοθεσία η υπάρχουσα νομολογία.

Ειδικότερα οι ρυθμίσεις του νομοσχεδίου είναι κατ' άρθρο οι ακόλουθες:

Άρθρο 1

1. Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 αναπροσαρμόζονται τα ποσά του επιδόματος εξομάλυνσης της περ. α' της παρ. 1 του άρθρου 29 του ν. 2768/1999, προκειμένου μαζί με την αύξηση του βασικού μισθού ενέργειας, να προκύψει για τους πολιτικούς συνταξιούχους του Δημοσίου αύξηση της βασικής σύνταξης για το 2005 κατά 4% και θεσπίζεται ασφαλιστική δικλείδα ώστε να μη καταβληθεί, σε οριακές περιπτώσεις, μικρότερο ποσό επιδόματος εξομάλυνσης από αυτό που καταβάλλονταν την 31.12.2004.

2. Με τις διατάξεις των παραγράφων 2, 3, 4 και 5: α) διαφοροποιείται ο υπολογισμός του κατώτατου ορίου σύνταξης των πολιτικών και στρατιωτικών συνταξιούχων, καθώς και της βασικής σύνταξης ανικανότητας που καταβάλλεται στους πολεμικούς συνταξιούχους και β) αυξάνονται τα ποσά των δευτερευουσών απολαβών που καταβάλλονται στους σιδηροδρομικούς συνταξιούχους και τα οποία προσαυξάνουν τη σύνταξή τους, προκειμένου για όλες αυτές τις κατηγορίες, να προκύψει αύξηση της σύνταξής τους για το έτος 2005 κατά 4%.

3. Με τις διατάξεις της παραγράφου 6 προβλέπεται ότι τα ποσά των περιπτώσεων α', β' και δ' της παρ. 1 του άρθρου 10 του ν. 3075/2002 λογίζονται, μόνο για τον υπολογισμό της σύνταξης αυξημένα κατά 3,6% προκειμένου τα πρόσωπα στη σύνταξη των οποίων έχουν ενσωματωθεί τα ποσά αυτά (δικαστικοί λειτουργοί, κύριο προσωπικό του Ν.Σ.Κ., μέλη Δ.Ε.Π. Α.Ε.Ι. και Ε.Π. των Τ.Ε.Ι., Βουλευτές), σε συνδυασμό με την αύξηση των βασικών μισθών και του επιδόματος εξομάλυνσης να λάβουν, για το έτος 2005, αυξημένη τη σύνταξή τους κατά 4%.

Άρθρο 2

1. Με τις διατάξεις του ν. 2084/1992, επιβλήθηκε σε όλες τις συντάξεις μηνιαία κράτηση κλιμακούμενη από

1% μέχρι 5% ανάλογα με το ύψος της σύνταξης, λόγω της κακής οικονομικής κατάστασης που είχαν τότε τα Ασφαλιστικά Ταμεία, η οποία θα έληγε την 31.12.1997. Η ημερομηνία αυτή παρατάθηκε για μεν τους συνταξιούχους των Ασφαλιστικών Ταμείων μέχρι 31.12.2001, με τις διατάξεις των νόμων 2556/1997 και 2956/2001, για δε τους συνταξιούχους του Δημοσίου μέχρι 31.12.2002, με τις διατάξεις του ν. 2592/1998. Ακολούθως με τους νόμους 3029/2002 και 3234/2004, προβλέφθηκε η κατάργηση της ανωτέρω κράτησης από την 1η Ιανουαρίου 2008. Τέλος, με τις διατάξεις του ν. 3245/2004 η κράτηση αυτή καταργήθηκε από 1.7.2004.

2. Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού, ορίζεται ότι θα επιστραφούν από την 1η Ιουλίου 2006 τα ποσά της ειδικής μηνιαίας εισφοράς υπέρ του Δημοσίου, που παρακρατήθηκαν κατά το χρονικό διάστημα, από 1.1.2001 μέχρι 30.6.2004 (τριετία), από τις συντάξεις των συνταξιούχων του Δημοσίου σε πέντε (5) εξαμηνιαίες δόσεις, ανάλογα με το συνολικό ποσό επιστροφής, έτσι ώστε τα μικρότερα ποσά αναδρομικών να καταβληθούν σε λιγότερες των πέντε (5) δόσεων.

3. Με τις διατάξεις της παραγράφου 2, ορίζεται ότι τα ανωτέρω ισχύουν και για τους συνταξιούχους των Ν.Π.Δ.Δ. που διέπονται από το ίδιο με τους δημόσιους υπαλλήλους συνταξιοδοτικό καθεστώς είτε οι συντάξεις τους βαρύνουν το Δημόσιο είτε τους οικείους φορείς.

4. Με τις διατάξεις της παραγράφου 3, ορίζεται ότι θα επιστραφούν από την 1η Ιουλίου 2006 τα ποσά της ειδικής μηνιαίας εισφοράς υπέρ του Λογαριασμού Αλληλεγγύης Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης (Λ.Α.Φ.Κ.Α.) που παρακρατήθηκαν, από 1.1.1999 μέχρι 30.6.2004, από τις συντάξεις των Φορέων Κύριας και Επικουρικής Ασφάλισης επίσης σε πέντε (5) εξαμηνιαίες δόσεις ανάλογα με το συνολικό ποσό επιστροφής έτσι ώστε τα μικρότερα ποσά αναδρομικών να καταβληθούν σε λιγότερες των πέντε (5) δόσεων.

5. Με τις διατάξεις της παραγράφου 4 ορίζεται ότι σε περίπτωση θανάτου του συνταξιούχου τα επιστραφέντα ποσά καταβάλλονται στους δικαιούχους και, μη υπάρχοντων δικαιούχων, στους κληρονόμους.

Άρθρο 3

1. Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 αντικαθίσταται η διάταξη της παρ. 8α του άρθρου 10 του ν. 3075/2002 και ορίζεται ότι ο χρόνος υπηρεσίας μέχρι μίας τετραετίας, σε θέσεις Ειδικού Επιστημονικού Προσωπικού Α' βαθμίδας των ανεξάρτητων διεθνών Οργανισμών και Ιδρυμάτων, προσμετράται τόσο για τη θεμελίωση όσο και για την προσαύξηση της σύνταξης των προσώπων της παραγράφου αυτής, υπό τον όρο της εξαγοράς.

2. Με τις διατάξεις της παραγράφου 2 διασαφηνίζεται ότι τα άρρενα τέκνα υπαλλήλου ή συνταξιούχου που πέθανε, δικαιούνται σύνταξης μετά τη συμπλήρωση του 18ου έτους της ηλικίας τους εφόσον είναι άγαμα και ανίκανα. Σημειώνεται ότι οι προηγούμενες διατάξεις δεν διελάμβαναν ρητά τον όρο «άγαμα», η ύπαρξη του οποίου ήταν αυτονόητη.

3. Με τις διατάξεις των παραγράφων 3 και 5 διευκρινίζεται ότι σε περίπτωση απόλυσης υπαλλήλου λόγω νόσου, όταν ο τερματισμός της συντάξιμης υπηρεσίας του δεν ρυθμίζεται από τις γενικές διατάξεις του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, ο τερματισμός αυτής πραγματοποιείται με την πάροδο διμήνου από τη λήξη της τελευταίας αναρρωτικής άδειας που έλαβε πριν

από τη γνωμάτευση της οικείας Υγειονομικής Επιτροπής ή της διαθεσιμότητας και σε περίπτωση που εξακολουθεί να εργάζεται, με την πάροδο διμήνου από τη γνωμάτευση της προαναφερόμενης Υγειονομικής Επιτροπής, ανεξάρτητα από το χρόνο κοινοποίησης της απόλυσης ή την τυχόν προσφορά υπηρεσίας και την καταβολή μισθού πέρα από το δίμηνο.

4. Με τις διατάξεις της παραγράφου 4 καταργούνται οι διατάξεις της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας του Δημοσίου που προβλέπουν για τα ενήλικα ανίκανα τέκνα υπαλλήλου ή συνταξιούχου που έχει πεθάνει μείωση του ποσοστού της καταβαλλόμενης σε αυτά σύνταξης ανάλογα με το ποσοστό ανικανότητάς τους, προκειμένου να λαμβάνουν τη σύνταξη που καταβάλλεται στις άγαμες θυγατέρες, (7/10 της σύνταξης που λαμβάνει ο δικαιούχος τους).

5. Με τις διατάξεις της παραγράφου 6 συμπεριλαμβάνεται στις διατάξεις του άρθρου 40 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων που προβλέπουν τον υπολογισμό του χρόνου υπηρεσίας στο διπλάσιο και ο χρόνος υπηρεσίας όσων υπηρέτησαν κατά τη χρονική περίοδο από 20 Ιουλίου 1974 έως 20 Αυγούστου 1974 στην Κύπρο, καθώς και κατά τα γεγονότα που έλαβαν χώρα το 1964 στην Τυληρία και τη Λευκωσία και το 1967 στην Κοφίνου και τους Αγίους Θεοδώρους. Η προπεριγραφείσα περίοδος έχει χαρακτηριστεί ως πολεμική με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 21 του ν. 2641/1998.

6. Με τις διατάξεις της παραγράφου 7 ορίζεται ότι κατ' εξαίρεση τα ανήλικα παιδιά ή αυτά που σπουδάζουν τα οποία δικαιούνται δύο συντάξεις από το Δημόσιο και είναι ορφανά και από τους δύο γονείς λαμβάνουν και τις δύο συντάξεις με τις προϋποθέσεις που ισχύουν για τα άγαμα αγόρια, ως προς το χρόνο καταβολής αυτών.

7. Με τις διατάξεις της παραγράφου 8, εξαιρούνται από τις διατάξεις του άρθρου 58 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, περί διπλής καταβολής σύνταξης, οι συντάξεις των υπαλλήλων του τ. Τ.Α.Π.Θ.Ε., την καταβολή των οποίων ανέλαβε από 1.6.1999 το Δημόσιο, προκειμένου να μην προσβληθεί η νομική βεβαιότητά τους, αφού με το προηγούμενο της υπαγωγής τους στο Δημόσιο συνταξιοδοτικό καθεστώς μπορούσαν να λαμβάνουν παράλληλα με τη σύνταξη από το Τ.Α.Π.Θ.Ε. και τυχόν σύνταξη που edικαιούντο από το Δημόσιο.

8. Με τις διατάξεις της παραγράφου 9 καταργούνται οι διατάξεις που προβλέπουν ότι το δικαίωμα για σύνταξη δεν μπορεί να ασκηθεί αν ο υπάλληλος δεν έχει αποκτήσει ή αν αποβάλλει την ελληνική ιθαγένεια, αφού αυτές έχουν καταστεί ανενεργές μετά από σχετική νομολογία του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

9. Με τις διατάξεις της παραγράφου 10 διευκρινίζονται οι προϋποθέσεις θεμελίωσης του δικαιώματος σύνταξης των οικογενειών όσων καταδικάστηκαν για τα οριζόμενα από τις διατάξεις της περ. β' του άρθρου 62 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων αδικήματα.

10. Με τις διατάξεις της παραγράφου 11 αίρεται η αντιφατικότητα που υπάρχει μεταξύ των διατάξεων των παραγράφων 3 και 7 του άρθρου 66 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, καθώς και των παραγράφων 5 του άρθρου 106 και 2 του άρθρου 107 του Κώδικα Πολεμικών Συντάξεων, ώστε όταν ο ενδιαφερόμενος προσκομίζει νέα έγγραφα, η υπόθεσή του να κρίνεται πρώτα από τις αρμόδιες Διευθύνσεις Συντάξεων και μετά κατ' ένσταση (εάν απαιτείται) από την Επιτροπή του άρθρου 1 του α.ν. 599/1968.

11. Με τις διατάξεις της περ. α' της παρ. 11 του άρθρου 2 του ν. 3075/2002, ορίσθηκε ότι οι πράξεις κανονι-

σμού σύνταξης προσβάλλονται υποχρεωτικά σε πρώτο βαθμό με ένσταση ενώπιον της Επιτροπής Ελέγχου Πράξεων Κανονισμού Συντάξεων (Ε.Ε.Π.Κ.Σ.).

Στόχος των ανωτέρω διατάξεων του ν. 3075/2002, ήταν η αποτροπή της παράλληλης άσκησης ενδίκων μέσων (ένστασης ενώπιον της Ε.Ε.Π.Κ.Σ και έφεσης ενώπιον του οικείου Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου).

Ουσιαστικά ο στόχος αυτός δεν επιτεύχθηκε αφού το Ελεγκτικό Συνέδριο ακολουθεί την πρακτική να επιλαμβάνεται κατ' έφεση υποθέσεων, που δεν έχουν κριθεί από την Ε.Ε.Π.Κ.Σ., εντός τριμήνου από την άσκηση της ένστασης (προθεσμία που εκ των πραγμάτων είναι αδύνατο να εφαρμοσθεί λαμβανομένου υπόψη ότι ο χρόνος εκδίκασης μίας ένστασης όπως προβλέπεται από την κ.υ.α. 2/67911/0004/3.12.2004, είναι οκτώ μήνες), με αποτέλεσμα την καταστρατήγηση των ανωτέρω διατάξεων και τη χωρίς λόγο συσσώρευση ενστάσεων στην ανωτέρω Επιτροπή.

Για το λόγο αυτόν προτείνονται οι διατάξεις της παραγράφου 12 με βάση τις οποίες οι πράξεις κανονισμού σύνταξης υπόκεινται σε ένσταση ενώπιον της Επιτροπής ή σε έφεση ενώπιον του αρμόδιου Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

12. Με τις διατάξεις της παραγράφου 8 του άρθρου 66 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων και της παρ. 3 του άρθρου 107 του Κώδικα Πολεμικών Συντάξεων, ορίζεται ότι υποθέσεις για συντάξεις που κρίθηκαν οριστικά και τελεσίδικα με τη διαδικασία που προβλέπεται από τις διατάξεις των Κωδίκων αυτών, μπορούν να επαναφερθούν για εξέταση σε πρώτο βαθμό με αίτηση των ενδιαφερομένων ή του Διευθυντή της αρμόδιας Διεύθυνσης Ελέγχου και Εντολής Πληρωμής Συντάξεων, εφόσον αυτοί επικαλούνται αντίθετη απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου, που εκδόθηκε μετά τη χρονολογία έκδοσης της οριστικής πράξης ή απόφασης, η οποία προσβάλλεται. Με τις προτεινόμενες διατάξεις της παραγράφου 13, διευκρινίζεται ότι η ως άνω απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου πρέπει να έχει καταστεί αμετάκλητη.

13. Με τις διατάξεις της παραγράφου 14 καλύπτεται κενό της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας σχετικά με την ημερομηνία κοινοποίησης των πράξεων αναπροσαρμογής που τυπώνονται μαζικά και αποστέλλονται στους ενδιαφερομένους από τη Γενική Γραμματεία Πληροφορικών Συστημάτων στις περιπτώσεις αναπροσαρμογής συντάξεων του Δημοσίου και ορίζεται ότι ως ημερομηνία κοινοποίησής τους, θεωρείται η εξηκοστή ημέρα από την ημερομηνία που φέρουν οι πράξεις αυτές.

14. Με τις διατάξεις της παραγράφου 15, τίθενται εντός του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων οι ήδη ισχύουσες διατάξεις του β' εδαφίου της παρ. 4 του άρθρου 8 του ν. 2592/1998 λόγω του ότι εκ παραδρομής δεν είχαν τεθεί στον Κώδικα αυτόν από την έναρξη ισχύος του εν λόγω νόμου.

15. Με τις διατάξεις της παραγράφου 16, διασαφηνίζεται ομοίως με τις προτεινόμενες διατάξεις της παραγράφου 1 ότι τα άρρενα τέκνα πολεμικού συνταξιούχου που πέθανε, δικαιούνται σύνταξης μετά τη συμπλήρωση του 18ου έτους της ηλικίας τους εφόσον είναι άγαμα και ανίκανα.

16. Με τις διατάξεις της παραγράφου 17 προβλέπεται η επανεξέταση δύο φορές λόγω επιδείνωσης υγείας των αναπήρων του άμαχου πληθυσμού για λόγους ισότητας με τους αναπήρους πολέμου και τους Αγωνιστές της Εθνικής Αντίστασης, για τους οποίους ομοίως προβλέπονται δύο επανεξετάσεις.

17. Με τις διατάξεις της παραγράφου 18, επεκτείνονται για λόγους ισότητας και στους πολεμικούς συνταξιούχους, καθώς και στις οικογένειές τους οι διατάξεις της παρ. 14 του άρθρου 58 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, καθώς και οι διατάξεις της παραγράφου 8 του άρθρου αυτού.

18. Με τις διατάξεις της παραγράφου 20 προτείνεται για λόγους ισότητας η εξίσωση στη χορήγηση επιδομάτων όσων συνταξιοδοτούνται λόγω ανικανότητας και έχουν ασφαλιστεί σε ασφαλιστικό οργανισμό κύριας ασφάλισης μετά την 1.1.1993 με όσους έχουν πρωτασφαλιστεί πριν την ημερομηνία αυτή.

19. Με τις διατάξεις της παραγράφου 21 και προκειμένου να εναρμονιστεί η συνταξιοδοτική νομοθεσία του Δημοσίου με αυτή των υπολοίπων ασφαλιστικών φορέων, επεκτείνεται και σε όσους έχουν ασφαλιστική σχέση με το Δημόσιο οι διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 18 του ν. 2079/1992 σύμφωνα με τις οποίες οι διατάξεις του άρθρου 10 του ν. 1405/1983 (διαδοχική ασφάλιση) δεν εφαρμόζονται στους ασφαλισμένους που για πρώτη φορά από 1.1.1979 και μετά, ασφαλίθηκαν διαδοχικά σε οποιονδήποτε φορέα ασφάλισης, με την εξαίρεση αυτών που ασφαλίθηκαν μεν διαδοχικά για πρώτη φορά από 1.1.1979 και μετά, από φορέα ασφάλισης μισθωτών σε άλλο φορέα ασφάλισης μισθωτών, παρέμειναν όμως απασχολούμενοι στον ίδιο εργοδότη. Άλλωστε, οι διατάξεις αυτές εκ παραδρομής δεν περιελήφθησαν στις διατάξεις του άρθρου 5 του ν. 2320/1995 με τις οποίες επεκτάθηκαν οι διατάξεις της κοινής διαδοχικής ασφάλισης στους συνταξιοδοτούμενους από το Δημόσιο.

20. Με τις διατάξεις της παραγράφου 22, επιδιώκεται η άρση αμφιβολιών σχετικά με το αν έχουν εφαρμογή και για τους εκπαιδευτικούς των αναγνωρισμένων σχολείων της αλλοδαπής που έχουν ασφαλιστική σχέση με το Δημόσιο οι διατάξεις της παρ. 7 του άρθρου 19 του ν. 2084/1992 όπως αυτές τροποποιήθηκαν με τις διατάξεις της παρ. 11 του άρθρου 1 του ν. 3029/2002, σύμφωνα με τις οποίες οι υπάλληλοι που έχουν προσληφθεί μέχρι 31.12.1992 θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης με 15ετή πλήρη συντάξιμη υπηρεσία, με καταβολή της σύνταξης αυτής με τη συμπλήρωση του 65ου έτους της ηλικίας.

21. Με τις διατάξεις της παραγράφου 23 επιδιώκεται η άρση αμφιβολιών σχετικά με το αν οι διατάξεις του άρθρου 4 του ν. 3232/2004 με τις οποίες θεσπίστηκε το δικαίωμα σύνταξης του/της διαζευγμένου/ης σε περίπτωση θανάτου του/της πρώην συζύγου του, ισχύουν και για τους συνταξιοδοτούμενους σύμφωνα με τον Κώδικα Συντάξεων Προσωπικού Σιδηροδρόμων.

22. Με τις διατάξεις του άρθρου 19 του ν. 2592/1998, θεσπίστηκε η καταβολή των συντάξεων συνταξιούχων του Δημοσίου μέσω Τραπεζικών λογαριασμών, η οποία και άρχισε να εφαρμόζεται από 1.7.1998. Κατά την εφαρμογή του νέου τρόπου πληρωμής συντάξεων, παρατηρήθηκε το φαινόμενο ανάληψης χρηματικών ποσών από τον Τραπεζικό λογαριασμό θανόντων συνταξιούχων, τα οποία αντιστοιχούσαν σε ποσά συντάξεων που είχαν πιστωθεί στο λογαριασμό αυτόν μετά το θάνατό τους, λόγω αργοπορίας ενημέρωσης της Υπηρεσίας Συντάξεων. Εν συνεχεία, οι αρμόδιες Διευθύνσεις προκειμένου να αντιμετωπίσουν το ζήτημα, άρχισαν να αλληλογραφούν με τα εμπλεκόμενα Τραπεζικά Υποκαταστήματα ζητώντας στοιχεία των συνδικαιούχων, έρχονταν σε επαφή με αυτούς ζητώντας την επιστροφή αχρεω-

στήτως καταβληθέντων ποσών και σε περίπτωση άρνησής τους, τους καταλόγιζαν με το σχετικό ποσό. Επειδή η διαδικασία αυτή, όπου διαπιστωθεί ανάληψη σύνταξης μετά το θάνατο του συνταξιούχου, ακολουθείται και σήμερα, ενώ δεν ρυθμίζεται κατά τρόπο ρητό από τις συνταξιοδοτικές διατάξεις, προτείνονται οι διατάξεις της παραγράφου 24 με τις οποίες ρυθμίζεται το θέμα αυτό.

23. Με τις διατάξεις της παραγράφου 25 διευκρινίζεται το περιεχόμενο της διάταξης της περ. γ' της παρ. 16 του άρθρου 1 του ν. 3234/2004.

Άρθρο 4

1. Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 ενσωματώνεται στη συνταξιοδοτική νομοθεσία η σχετική νομολογία, που εξισώνει το χήρο σύζυγο με τη χήρα σύζυγο.

2. Με τις διατάξεις της παραγράφου 2, προτείνεται η επίλυση κατά τρόπο γενικό και πάγιο του ασφαλιστικού-συνταξιοδοτικού προβλήματος που δημιουργείται όταν ο υπάλληλος μετατάσσεται υποχρεωτικά σε θέση που διέπεται από άλλο συνταξιοδοτικό καθεστώς της θέσης από την οποία μετατάσσεται, με τη δυνατότητα επιλογής ασφαλιστικού καθεστώτος, αφού χωρίς τη θέληση του υπαλλήλου επέρχονται μεταβολές στην υπηρεσιακή του κατάσταση που έχουν σαν αποτέλεσμα τη διάψευση των προσδοκιών του σχετικά με τη μελλοντική συνταξιοδοτική τακτοποίησή του.

Άρθρο 5

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού, τροποποιούνται οι διατάξεις που ρυθμίζουν τη συνταξιοδότηση των προσώπων του προτελευταίου εδαφίου της περ. α' της παρ. 1 του άρθρου 1, καθώς και αυτών του τέταρτου εδαφίου της περ. α' της παρ. 1 του άρθρου 26 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων (τυφλοί, παραπληγικοί κ.λπ.), έτσι ώστε να λαμβάνουν πλήρη σύνταξη με τη συμπλήρωση 15ετούς συντάξιμης υπηρεσίας με ταυτόχρονη καταβολή του επιδόματος των διατάξεων της παρ. 5 του άρθρου 54 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, το οποίο αυξάνεται υπολογιζόμενο από 25% σε 30% του μηνιαίου βασικού μισθού του Λοχαγού.

Άρθρο 6

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού, ορίζονται η έκταση εφαρμογής και τα οικονομικά αποτελέσματα από την εφαρμογή των προηγούμενων άρθρων και αυτού.

Άρθρο 7

Με το άρθρο αυτό επέρχονται ορισμένες τροποποιήσεις στο ν. 3205/2003 (ΦΕΚ 297 Α') προκειμένου να αντιμετωπιστούν θέματα που προέκυψαν κατά την εφαρμογή του.

Ειδικότερα:

1. Με την παράγραφο 1 καταργείται το άρθρο 10 του ν. 3205/2003, διότι δημιούργησε ερμηνευτικά προβλήματα, αναφορικά με την έκταση εφαρμογής της διάταξης αυτής.

2. Με την παράγραφο 2α αντικαθίσταται η παρ. 3 του άρθρου 12 του ν. 3205/2003, και ορίζεται ότι το κίνητρο

απόδοσης δεν περικόπεται σε περίπτωση απουσίας από την Υπηρεσία των υπαλλήλων λόγω χορήγησης των ειδικών αδειών των άρθρων 58, 59 και 60 του ν. 2683/1999 (άδειες υπηρεσιακής εκπαίδευσης κ.λπ.).

Με την παράγραφο 2β προστίθεται στο τέλος του άρθρου 12 του ν. 3205/2003 παράγραφος, με την οποία ορίζεται ρητά ότι επί συρροής αξιώσεων δεν είναι δυνατή η καταβολή ποσών από περισσότερους του ενός ειδικούς λογαριασμούς, διαφορετικών φορέων, στο ίδιο πρόσωπο, σύμφωνα και με πάγια δικαστηριακή νομολογία. Η διάταξη αυτή αφορά και τους μετακλητούς υπαλλήλους.

3. Με την παράγραφο 3 αντικαθίσταται το πρώτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 16 του ν. 3205/2003, προκειμένου να αποφευχθούν προβλήματα που σχετίζονται με τη χορήγηση υπερωριακής αποζημίωσης σε όσους διορίζονται στα Γραφεία Μελών της Κυβέρνησης και Υφυπουργών, δεδομένου ότι οι ανωτέρω από παραδρομή δεν αναφέρονταν στην υφιστάμενη διάταξη.

4. Με την παράγραφο 4 προστίθεται παράγραφος 7 στο τέλος του άρθρου 17 του ν. 3205/2003, η οποία προβλέπει τη δυνατότητα καθορισμού αποζημίωσης και ανά ώρα, έλεγχο και αξιολογούμενο πρόγραμμα, πέραν της κατά μήνα και κατά συνεδρίαση αποζημίωσης που προβλέπεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 17. Η συμπλήρωση της διάταξης αυτής θεωρήθηκε αναγκαία προκειμένου να είναι δυνατός ο καθορισμός αποζημίωσης σε συλλογικά όργανα, για τα οποία η κατά μήνα ή κατά συνεδρίαση αποζημίωση δεν προσιδιάζει στις ιδιαίτερες συνθήκες λειτουργίας τους, ενώ παράλληλα, διατηρούνται τα όρια της κατά μήνα αποζημίωσης, που προβλέπεται για τα μέλη της παραγράφου 2γ και αποφεύγεται η δυνατότητα καταστρατήγησής της. Ειδικές, όμως, διατάξεις που ρυθμίζουν διαφορετικά τα ανωτέρω θέματα εξακολουθούν να ισχύουν. Επιπλέον, παρέχεται εξουσιοδότηση για τον καθορισμό κατά μήνα αποζημίωσης στους μετέχοντες στις επιτροπές της Υπηρεσίας Συντάξεων των παραγράφων 3 και 4 του άρθρου 8 του ν. 2592/1998 σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 2 περ. γ' του άρθρου 17 του ν. 3205/2003.

5. Με την παράγραφο 5 παρέχεται εξουσιοδότηση στον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών να καθορίζει με απόφασή του ειδική μηνιαία αποζημίωση για τον πρόεδρο και τα μέλη του Συμβουλίου Οικονομικών Εμπειρογνομώνων.

6. Με την παράγραφο 6 αυξάνονται τα ποσοστά, που έχουν καθορισθεί με τις διατάξεις της περ. β' των παραγράφων 2, 3 και 4 του άρθρου 53 του ν. 3205/2003, επί του συνόλου των αποδοχών των διπλωματών που λαμβάνουν οι υπάλληλοι του κλάδου Οικονομικών και Εμπορικών Υποθέσεων (Ο.Ε.Υ.) του Υπουργείου Εξωτερικών μόνο για το έτος 2005. Τα νέα ποσοστά διαμορφώνονται επί του συνόλου των αποδοχών των αντίστοιχων υπαλλήλων του Διπλωματικού κλάδου ως εξής: Γραμματέας Β' και Α' από 75 % σε 77 %, Σύμβουλος Β' και Α' από 68 % σε 72 % και Γενικός Σύμβουλος Β' και Α' από 62 % σε 66 %. Η αύξηση των ποσοστών έχει αμιγώς διορθωτι-

κό χαρακτήρα διότι παρατηρήθηκε σε οριακές περιπτώσεις κανονισμού σύνταξης, χορήγηση υψηλότερης σύνταξης σε υπάλληλο του κλάδου Ο.Ε.Υ. με χαμηλότερο βαθμό και τα ίδια χρόνια υπηρεσίας.

Άρθρο 8

Τέλος, με τις διατάξεις του άρθρου αυτού ορίζεται η έναρξη ισχύος του νόμου αυτού.

Αυτός είναι ο σκοπός και το περιεχόμενο του παρόντος νομοσχεδίου, το οποίο παρακαλούμε να περιβάλετε με την ψήφο σας.

Αθήνα, 5 Αυγούστου 2005

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ ΚΑΙ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ

Γ. Αλογοσκούφης Π. Παναγιωτόπουλος

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Π. Μολυβιάτης

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ**Αύξηση συντάξεων Δημοσίου και άλλες διατάξεις.****Άρθρο 1****Αύξηση επιδόματος εξομάλυνσης**

1. α. Το επίδομα εξομάλυνσης της περ. α' της παρ. 1 του άρθρου 29 του ν. 2768/1999 (ΦΕΚ 273Α') από 1ης Ιανουαρίου 2005 καταβάλλεται ως εξής:

Για σύνταξη	μέχρι	308€	Επίδομα	15 €
» από 308,01€	» 456€	» 17€		
» » 456,01€	» 761€	» 27€		
» » 761,01€	» 1.100€	» 45€		
» » 1.100,01€	» 1.300€	» 46€		
» » 1.300,01€	» 1.500€	» 47€		
» » 1.500,01€	» 1.800€	» 48€		
» » 1.800,01€	» 2.100€	» 49€		
» » 2.100,01€	» 2.400€	» 50€		
» » 2.400,01€	» 3.000€	» 51€		
» » 3.000,01€	» 3.500€	» 53€		
» » 3.500,01€ και άνω		» 55€		

β. Εφόσον το δικαιούμενο, σύμφωνα με τις διατάξεις της προηγούμενης περίπτωσης, επίδομα εξομάλυνσης είναι μικρότερο αυτού που καταβαλλόταν την 31η Δεκεμβρίου 2004, η διαφορά διατηρείται ως προσωπική και αμεταβίβαστη.

2. Οι διατάξεις του πρώτου εδαφίου της παρ. 5 του άρθρου 55 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων (π.δ. 166/2000, ΦΕΚ 153Α'), όπως ισχύουν, αντικαθίστανται από 1ης Ιανουαρίου 2005 ως εξής:

«5. Το κατώτατο όριο σύνταξης ή βοηθήματος των συνταξιούχων και βοηθηματούχων του Δημοσίου γενικά, καθορίζεται, χωρίς το συνυπολογισμό του επιδόματος εξομάλυνσης, καθώς και του τυχόν καταβαλλόμενου επιδόματος ανικανότητας, σε ποσοστό σαράντα τρία επί τοις εκατό (43%) του μηνιαίου βασικού μισθού του εισαγωγικού μισθολογικού κλιμακίου της ΔΕ κατηγορίας, όπως ισχύει κάθε φορά.»

3. Οι διατάξεις του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 του άρθρου 18 του Κώδικα Συντάξεων Προσωπικού Σιδηροδρόμων (π.δ. 167/2000, ΦΕΚ 154Α'), αντικαθίστανται από 1ης Ιανουαρίου 2005 ως εξής:

«2. Το κατώτατο όριο σύνταξης ή βοηθήματος των συνταξιοδοτούμενων από το Δημόσιο σιδηροδρομικών συνταξιούχων και βοηθηματούχων, καθορίζεται, χωρίς το συνυπολογισμό του επιδόματος εξομάλυνσης, καθώς και του τυχόν καταβαλλόμενου επιδόματος ανικανότητας, σε ποσοστό σαράντα τρία επί τοις εκατό (43%) του μηνιαίου βασικού μισθού του εισαγωγικού μισθολογικού κλιμακίου της ΔΕ κατηγορίας, όπως ισχύει κάθε φορά.»

4. Τα ποσά των περιπτώσεων α', β' και γ' της παρ. 7 του άρθρου 1 του ν. 2592/1998 (ΦΕΚ 57Α'), όπως ισχύουν, αυξάνονται από 1ης Ιανουαρίου 2005 σε 93, 166, και 238 ευρώ, αντίστοιχα.

5. Οι διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 88 του Κώδικα Πολεμικών Συντάξεων (π.δ. 168/2000, ΦΕΚ 155 Α'), όπως ισχύουν, αντικαθίστανται από 1ης Ιανουαρίου 2005 ως εξής:

«1. Η βασική μηνιαία πολεμική σύνταξη ανικανότητας που αναγνωρίζεται στους αναπήρους πολέμου οπλίτες, των οποίων η σύνταξη δεν κανονίζεται με βάση το μισθό ενεργείας, είναι ίση με 1,206% του μηνιαίου βασικού μισθού του λοχαγού, όπως αυτός ισχύει κάθε φορά, ανά εκατοστό ανικανότητας.»

6. Ειδικά για το έτος 2005 και μόνο για τον υπολογισμό της σύνταξης, τα ποσά των περιπτώσεων α' β' και δ' της παρ. 1 του άρθρου 10 του ν. 3075/2002 (ΦΕΚ 297Α'), λαμβάνονται υπόψη αυξημένα σε ποσοστό 3,6%. Το ίδιο ισχύει και για τα ποσά των παραγράφων 2, 3 περ. ζ', 5 και 6, του άρθρου 30 του ν. 3205/2003 (ΦΕΚ 297Α'), τα οποία λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό της βουλευτικής σύνταξης.

Άρθρο 2

**Επιστροφή ειδικής μηνιαίας εισφοράς
συνταξιούχων Δημοσίου και φορέων Κύριας
και Επικουρικής Ασφάλισης**

1. Τα ποσά της ειδικής μηνιαίας εισφοράς υπέρ του Δημοσίου, που παρακρατήθηκαν κατά το χρονικό διάστημα από 1 Ιανουαρίου 2001 μέχρι 30 Ιουνίου 2004 από τις συντάξεις των συνταξιούχων του Δημοσίου, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 20 του ν. 2084/1992 (ΦΕΚ 165 Α'), όπως αντικαταστάθηκαν με τις διατάξεις του άρθρου 26 του ν. 2592/1998 (ΦΕΚ 254 Α') και τροποποιήθηκαν με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 3 του ν. 3234/2004 (ΦΕΚ 52 Α'), η οποία καταργήθηκε από 1ης Ιουλίου 2004 με τις διατάξεις του άρθρου 1 του ν. 3245/2004 (ΦΕΚ 110Α'), επιστρέφονται από 1ης Ιουλίου 2006, ως εξής:

Για συνολικό ποσό επιστροφής μέχρι 200,00 €, εφάπαξ.

Για ποσό από 200,01 € έως 300,00 €, σε δύο ισόποσες εξαμηνιαίες δόσεις.

Για ποσό από 300,01 € έως 400,00 €, σε τρεις ισόποσες εξαμηνιαίες δόσεις.

Για ποσό από 400,01 € έως 500,00 €, σε τέσσερες ισόποσες εξαμηνιαίες δόσεις.

Για ποσό από 500,01 € και άνω, σε πέντε ισόποσες εξαμηνιαίες δόσεις.

2. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου έχουν εφαρμογή και για τις συντάξεις των υπαλλήλων των Ν.Π.Δ.Δ. που διέπονται από το ίδιο με τους δημόσιους υπαλλήλους συνταξιοδοτικό καθεστώς είτε αυτές βαρύνουν το Δημόσιο είτε τους οικείους φορείς, καθώς και για τις συντάξεις των σιδηροδρομικών υπαλλήλων και των υπαλλήλων των ασφαλιστικών Ταμείων του προσωπικού των σιδηροδρομικών δικτύων, που διέπονται από το καθεστώς του ν.δ. 3395/1995 (ΦΕΚ 276 Α').

3. Τα ποσά της ειδικής μηνιαίας εισφοράς υπέρ του Λογαριασμού Αλληλεγγύης Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης (Λ.Α.Φ.Κ.Α) που παρακρατήθηκαν κατά το χρονικό διάστημα από 1 Ιανουαρίου 1999 μέχρι 30 Ιουνίου 2004 από τις συντάξεις των συνταξιούχων των φορέων Κύριας και Επικουρικής Ασφάλισης, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 60 του ν. 2084/1992, όπως αντικαταστάθηκαν με τις διατάξεις των άρθρων 25 παρ. 3 του

ν. 2556/1997 (ΦΕΚ 270 Α΄) και 39 του ν. 2956/2001 (ΦΕΚ 258 Α΄) και τροποποιήθηκαν με τις διατάξεις της παρ. 8 του άρθρου 4 του ν. 3029/2002 (ΦΕΚ 160 Α΄), η οποία καταργήθηκε από 1ης Ιουλίου 2004 με τις διατάξεις του άρθρου 1 του ν. 3245/2004, επιστρέφονται σύμφωνα με την παράγραφο 1.

4. Ποσά που οφείλονται κατά τις διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων, σε όσους συνταξιούχους πέθαναν, καταβάλλονται, σύμφωνα με όσα ορίζονται σε αυτές, στα δικαιούχα της σύνταξης πρόσωπα, και αν δεν υπάρχουν δικαιούχοι, στους κληρονόμους, εφόσον οι τελευταίοι υποβάλουν σχετική έγγραφη αίτηση μέσα σε ένα εξάμηνο από την ισχύ του νόμου αυτού.

Άρθρο 3

Τροποποίηση και συμπλήρωση της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας του Δημοσίου

1. α. Το τελευταίο εδάφιο της παρ. 13 του άρθρου 1 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, όπως αυτή είχε προστεθεί με την παρ. 8 περ. α΄ του άρθρου 10 του ν. 3075/2002, αντικαθίσταται ως εξής:

«Στον παραπάνω αξιούμενο χρόνο συνυπολογίζεται και ο χρόνος κατά τον οποίο οι ανωτέρω διετέλεσαν μετακλητοί Νομάρχες ή υπηρέτησαν ως μέλη του Ειδικού Επιστημονικού Προσωπικού Α΄ βαθμίδας των παραπάνω αναφερόμενων ανεξάρτητων Διεθνών Ιδρυμάτων και Οργανισμών επί μία τετραετία και υπό τον όρο της εξαγοράς.»

β. Η περ. β΄ της παρ. 13 του άρθρου 15 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, όπως αυτή είχε προστεθεί με την παρ. 8 περ. β΄ του άρθρου 10 του ν. 3075/2002, αντικαθίσταται ως εξής:

«β. Εφόσον τα πρόσωπα της προηγούμενης περίπτωσης έχουν και χρόνο υπηρεσίας που λογίζεται συντάξιμος κατά τις διατάξεις του Κώδικα αυτού ή χρόνο υπηρεσίας τεσσάρων ετών, υπό τον όρο της εξαγοράς ως μέλη του Ειδικού Επιστημονικού Προσωπικού Α΄ βαθμίδας σε ανεξάρτητα Διεθνή Ιδρύματα και Οργανισμούς στους οποίους συμμετέχει και η Ελλάδα, η αμέσως ανωτέρω σύνταξή τους προσυξάνεται κατά τόσα τριακοστά πέμπτα ποσοστού του μηνιαίου συντάξιμου μισθού της θέσης του Γενικού Γραμματέα κατά περίπτωση, όσα τα έτη της υπηρεσίας αυτής.»

3. Το τρίτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 14 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, αντικαθίσταται ως εξής:

«Σε περίπτωση απόλυσης για νόσο που δεν επιδέχεται θεραπεία, η συντάξιμη υπηρεσία του υπαλλήλου, εφόσον δεν ρυθμίζεται από το προηγούμενο εδάφιο, τερματίζεται με την πάροδο διμήνου από τη λήξη της τελευταίας αναρρωτικής άδειας, που έλαβε πριν από τη γνωμάτευση της οικείας Υγειονομικής Επιτροπής ή της διαθεσιμότητας και σε περίπτωση που εξακολουθεί να εργάζεται, με την πάροδο διμήνου από τη γνωμάτευση της προαναφερόμενης Υγειονομικής Επιτροπής, ανεξάρτητα από το χρόνο κοινοποίησης της απόλυσης ή την τυχόν προσφορά υπηρεσίας και την καταβολή μισθού πέρα από το δίμηνο.»

4. α. Οι διατάξεις των παραγράφων 3 των άρθρων 18 και 46 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων καταργούνται και οι ακολουθούσες παράγραφοι αναριθμούνται αναλόγως.

β. Οι διατάξεις του άρθρου 97 του Κώδικα Πολεμικών Συντάξεων (π.δ. 168/2000) καταργούνται και τα ακολουθούντα άρθρα αναριθμούνται αναλόγως.

γ. Οι διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 12 του Κώδικα Συντάξεων Προσωπικού Σιδηροδρομικών καταργούνται και οι ακολουθούσες παράγραφοι αναριθμούνται αναλόγως.

5. Το τρίτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 39 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, αντικαθίσταται ως εξής:

«Σε περίπτωση απόλυσης για νόσο που δεν επιδέχεται θεραπεία, η συντάξιμη υπηρεσία των υπαλλήλων του άρθρου 27, εφόσον δεν ρυθμίζεται από το προηγούμενο εδάφιο, τερματίζεται με την πάροδο διμήνου από τη λήξη της τελευταίας αναρρωτικής άδειας, που έλαβε πριν από τη γνωμάτευση της οικείας Υγειονομικής Επιτροπής ή της διαθεσιμότητας και σε περίπτωση που εξακολουθεί να εργάζεται, με την πάροδο διμήνου από τη γνωμάτευση της προαναφερόμενης Υγειονομικής Επιτροπής, ανεξάρτητα από το χρόνο κοινοποίησης της απόλυσης ή την τυχόν προσφορά υπηρεσίας και την καταβολή μισθού πέρα από το δίμηνο.»

6. Το β΄ εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 40 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, αντικαθίσταται ως εξής:

«Επίσης λογίζεται διπλάσιος ο χρόνος υπηρεσίας των παραπάνω που διανύθηκε στην Κορέα, καθώς και στην Κύπρο κατά τα χρονικά διαστήματα που ορίζονται στις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 21 του ν. 2641/1998 (ΦΕΚ 211 Α΄).»

7. Στο τέλος της παρ. 9 του άρθρου 58 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Επιτρέπεται επίσης η σύγχρονη καταβολή μέχρι δύο το πολύ συντάξεων σε άγαμα παιδιά ορφανά και από τους δύο γονείς, μέχρι τη συμπλήρωση του 18ου έτους της ηλικίας τους ή και μετά τη συμπλήρωση του 18ου έτους εφόσον σπουδάζουν, οπότε εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις της περ. δ΄ της παρ. 1 του άρθρου 5 του Κώδικα αυτού ή είναι ανάκατα κατά ποσοστό 80% και άνω.»

8. Στο τέλος της παρ. 14 του άρθρου 58 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Οι διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου έχουν ανάλογη εφαρμογή και για τις συντάξεις των υπαλλήλων του άρθρου 8 του ν. 2703/1999 (ΦΕΚ 72Α΄) εφόσον αυτοί έχουν αποχωρήσει από την Υπηρεσία τους μέχρι 31.5.1999 ή αν πρόκειται για συνταξιούχους από μεταβίβαση εφόσον οι δικαιούχοι έχουν αναγνωρίσει το σχετικό δικαίωμα μέχρι την ίδια ημερομηνία.»

9. Οι διατάξεις της περ. β΄ της παρ. 1 του άρθρου 63 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων καταργούνται.

10. Οι διατάξεις του πρώτου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 64 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων αντικαθίστανται ως εξής:

«1. Η σύζυγος και τα τέκνα αυτού που καταδικάστηκε για αδίκημα της περ. β΄ του άρθρου 62 του Κώδικα αυτού, δικαιούνται με τους όρους αυτού του Κώδικα τη σύνταξη που τους ανήκει σαν αυτός που καταδικάστηκε να είχε πεθάνει και εφόσον ο ίδιος είχε αποκτήσει δικαίωμα με βάση τα έτη της υπηρεσίας του.»

11. Η περ. β' της παρ. 3 του άρθρου 66 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, καθώς και η περ. β' της παρ. 5 του άρθρου 106 του Κώδικα Πολεμικών Συντάξεων καταργούνται και οι ακολουθούσες περιπτώσεις αναριθμούνται αναλόγως.

12. Το πρώτο εδάφιο της παρ. 6 του άρθρου 66 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«6. Η πράξη κανονισμού σύνταξης και η απόφαση της Επιτροπής Ελέγχου Πράξεων Κανονισμού Συντάξεων υπόκεινται σε έφεση στο αρμόδιο Τμήμα του Ελεγκτικού Συνεδρίου, που ασκείται από τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών εντός έτους από την έκδοσή τους, καθώς και από εκείνον που έχει έννομο συμφέρον εντός έτους από την κοινοποίησή τους.»

13. Οι διατάξεις του πρώτου εδαφίου της παρ. 8 του άρθρου 66 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων και της παρ. 3 του άρθρου 107 του Κώδικα Πολεμικών Συντάξεων αντικαθίστανται ως εξής:

«Υποθέσεις για συντάξεις που κρίθηκαν οριστικά και τελεσίδικα με τη διαδικασία των παραγράφων 1 έως και 7 αυτού του άρθρου, μπορούν να επαναφερθούν για εξέταση σε πρώτο βαθμό με αίτηση των ενδιαφερομένων ή του Διευθυντή της αρμόδιας Διεύθυνσης Ελέγχου και Εντολής Πληρωμής Συντάξεων, εφόσον αυτοί επικαλούνται αντίθετη αμετάκλητη απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου, που εκδόθηκε μετά τη χρονολογία έκδοσης της οριστικής πράξης ή απόφασης, η οποία προσβάλλεται.»

14. Μετά το δεύτερο εδάφιο της παρ. 10 του άρθρου 66 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Προκειμένου περί πράξεων αναπροσαρμογής συντάξεων που αποστέλλονται στους ενδιαφερομένους από τη Γενική Γραμματεία Πληροφορικών Συστημάτων, ως ημερομηνία κοινοποίησής τους θεωρείται η εξηκοστή ημέρα από την ημερομηνία που φέρουν οι πράξεις αυτές.»

15. Στο τέλος της παρ. 1 του άρθρου 66 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Η σύνθεση της Επιτροπής Ελέγχου Πράξεων Κανονισμού Συντάξεων, καθώς και της Επιτροπής της παρ. 4 του άρθρου 14 του Κώδικα αυτού, ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών που εκδίδεται το μήνα Δεκέμβριο κάθε δεύτερου έτους.»

16. Το πρώτο εδάφιο της περ. β' της παρ. 1 του άρθρου 35 του Κώδικα Πολεμικών Συντάξεων, αντικαθίσταται ως εξής:

«β. Τα τέκνα είτε γεννήθηκαν σε γάμο των γονέων τους είτε νομιμοποιήθηκαν είτε είναι θετά είτε αναγνωρίστηκαν, τα μεν κορίτσια αν είναι άγαμα, τα δε αγόρια μέχρι τη συμπλήρωση του 18ου έτους της ηλικίας τους εφόσον είναι άγαμα ή και μετά τη συμπλήρωση του 18ου έτους της ηλικίας τους εφόσον είναι άγαμα και ανίκανα για εργασία κατά ποσοστό 50% και άνω.»

17. Οι διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 83 του Κώδικα Πολεμικών Συντάξεων αντικαθίστανται ως εξής:

«3. Οι ανάπηροι του άμαχου πληθυσμού, οι οποίοι συνταξιοδοτούνται σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 77 έως 80 του Κώδικα αυτού, εφόσον επικαλούνται επιδείνωση της κατάστασης της υγείας τους, που οφείλεται στην εξέλιξη της πάθησης για την οποία συνταξιοδοτήθηκαν, δικαιούνται με αίτησή τους να επανεξετασθούν από την Ανώτατη Στρατού Υγειονομική Επιτροπή

(Α.Σ.Υ.Ε.). Οι επανεξετάσεις του προηγούμενου εδαφίου σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να είναι περισσότερες από δύο (2).»

18. Στο τέλος του άρθρου 113 του Κώδικα Πολεμικών Συντάξεων, προστίθεται παράγραφος 5 ως εξής:

«5. Οι περιορισμοί που αναφέρονται στις παραγράφους 1 έως 4 αυτού του άρθρου έχουν εφαρμογή και για τους λοιπούς συνταξιούχους των Ο.Τ.Α. και των άλλων νομικών προσώπων δημόσιου ή ιδιωτικού δικαίου, των οποίων οι συντάξεις καταβάλλονται από το Δημόσιο με βάση ειδικές διατάξεις. Στους περιορισμούς αυτούς δεν υπάγονται οι χορηγίες των δημάρχων και προέδρων κοινοτήτων, οι συντάξεις των υπαλλήλων του άρθρου 1 του ν.1518/1985, καθώς και οι συντάξεις των σιδηροδρομικών υπαλλήλων εφόσον όλοι αυτοί έχουν αποχωρήσει από την Υπηρεσία τους μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1984 ή αν πρόκειται για συνταξιούχους από μεταβίβαση εφόσον οι δικαιούπαροχοι έχουν αναγνωρίσει το σχετικό δικαίωμα μέχρι την ίδια ημερομηνία.

Οι διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου έχουν ανάλογη εφαρμογή και για τις συντάξεις των υπαλλήλων του άρθρου 8 του ν. 2703/1999, εφόσον έχουν αποχωρήσει από την Υπηρεσία τους μέχρι 31.5.1999 ή αν πρόκειται για συνταξιούχους από μεταβίβαση εφόσον οι δικαιούπαροχοι έχουν αναγνωρίσει το σχετικό δικαίωμα μέχρι την ίδια ημερομηνία.»

19. Στο τέλος της παρ. 1 του άρθρου 122 του Κώδικα Πολεμικών Συντάξεων, προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Με την ίδια διαδικασία, επιτρέπεται για μία μόνο φορά επανεξέταση από την Ανώτατη Στρατού Υγειονομική Επιτροπή (Α.Σ.Υ.Ε.) και για τα πρόσωπα των διατάξεων των άρθρων 77 έως 80 του Κώδικα αυτού.»

20. α. Οι διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 13 του ν. 2084/1992, αντικαθίστανται ως εξής:

«Στους συνταξιοδοτούμενους λόγω ανικανότητας, παρέχεται και μηνιαίο προσωπικό και αμεταβίβαστο επίδομα ανικανότητας, σύμφωνα με τα οριζόμενα στις διατάξεις του άρθρου 54 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, καθώς και της παρ. 23 του άρθρου 2 του ν. 3075/2002, κατά περίπτωση.»

β. Η χορήγηση του επιδόματος ανικανότητας στα πρόσωπα της προηγούμενης παραγράφου που έχουν αποχωρήσει από την Υπηρεσία μέχρι την ισχύ του νόμου αυτού, γίνεται οίκοθεν από την αρμόδια Διεύθυνση Συντάξεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, τα δε οικονομικά αποτελέσματα αρχίζουν από την πρώτη του επόμενου της ισχύος του νόμου αυτού, μήνα.

21. Το πρώτο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 17 του ν. 2084/1992, που αντικαταστάθηκε με την παρ. 3 του άρθρου 5 του ν. 2320/1995 (ΦΕΚ 133 Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Αν για κάποια από τις υπηρεσίες της προηγούμενης παραγράφου έχουν καταβληθεί ασφαλιστικές εισφορές σε άλλο ασφαλιστικό οργανισμό κύριας ασφάλισης, εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις του ν.δ. 4202/1961 (ΦΕΚ 175 Α'), όπως αντικαταστάθηκαν, τροποποιήθηκαν και συμπληρώθηκαν με τις διατάξεις των άρθρων 10 και 11 του ν. 1405/1983 (ΦΕΚ 180 Α'), 4 του ν. 1539/1985 (ΦΕΚ 64 Α'), 15 του ν. 1902/1990 (ΦΕΚ 138 Α'), 18 παρ. 3 του ν. 2079/1992 (ΦΕΚ 142 Α') και 69 του παρόντος.»

22. Οι διατάξεις της παρ. 7 του άρθρου 19 του ν. 2084/1992, όπως αυτές τροποποιήθηκαν με τις διατάξεις της παρ. 11 του άρθρου 1 του ν. 3029/2002, έχουν

εφαρμογή και για τα πρόσωπα του άρθρου 3 του π.δ. 166/2000.

23. Οι διατάξεις του άρθρου 4 του ν. 3232/2004 (ΦΕΚ 48 Α΄) έχουν εφαρμογή και για τα πρόσωπα των διατάξεων του Κώδικα Συντάξεων Προσωπικού Σιδηροδρόμων.

24. Αν αναληφθούν ποσά σύνταξης από τον τραπεζικό λογαριασμό θανόντων συνταξιούχων, τα οποία έχουν πιστωθεί στο λογαριασμό αυτόν κατά το μετά το θάνατό τους χρόνο, αυτά καταλογίζονται σε βάρος των συνδικαιούχων του λογαριασμού και εισπράττονται σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων. Προκειμένου για ποσά που υπερβαίνουν τα 3.000 ευρώ, επιβάλλεται και πρόστιμο μέχρι του ποσού της σύνταξης τριών μηνών.

25. Η τυχόν καταβαλλόμενη διαφορά της παρ. 2 του άρθρου 4 του ν. 2512/1997 (ΦΕΚ 138 Α΄), των παραγράφων 10 των άρθρων 1 και 4, καθώς και της παρ. 6 του άρθρου 24 του ν. 2592/1998 και της περ. α΄ της παρ. 8 του άρθρου 1 του ν. 2703/1999, διατηρείται μέχρι την εξάλειψή της από την αύξηση της σύνταξης λόγω αλλαγής των συνταξιοδοτικών στοιχείων υπολογισμού της.

Άρθρο 4

Συνταξιοδότηση χήρου συζύγου

Ασφαλιστικό καθεστώς μεταγαγόντων υπαλλήλων

1. Οι διατάξεις των Κωδίκων Πολιτικών, Στρατιωτικών και Πολεμικών Συντάξεων, Συντάξεων Προσωπικού Σιδηροδρόμων, καθώς και του ν. 2084/1992, που αναφέρονται στη χήρα σύζυγο, έχουν ανάλογη εφαρμογή και για το χήρο σύζυγο.

2. α. Υπάλληλοι του Δημοσίου ή των Ν.Π.Δ.Δ. ή των ανεξάρτητων αρχών ή των Ο.Τ.Α. α΄ και β΄ βαθμού ή των Ν.Π.Δ.Δ. των Ο.Τ.Α. α΄ και β΄ βαθμού, οι οποίοι μετατάσσονται ή μεταφέρονται υποχρεωτικά σε θέσεις υπηρεσιών ή φορέων που διέπονται από διαφορετικό ασφαλιστικό-συνταξιοδοτικό καθεστώς από αυτό στο οποίο υπάγονταν μέχρι τη μετάταξη ή μεταφορά τους, δύνανται, αντί της αυτοδίκαιης υπαγωγής τους στο ασφαλιστικό-συνταξιοδοτικό καθεστώς κύριας, επικουρικής ασφάλισης, πρόνοιας και υγειονομικής περίθαλψης που διέπει το αντίστοιχο προσωπικό της νέας τους θέσης, να διατηρήσουν το προηγούμενο της μετάταξης ή μεταφοράς τους ασφαλιστικό-συνταξιοδοτικό καθεστώς και όλη η εφεξής υπηρεσία τους στη νέα τους θέση θεωρείται ότι διανύεται στη θέση από την οποία προέρχονται. Η διατήρηση του προηγούμενου της μετάταξης ή μεταφοράς ασφαλιστικού-συνταξιοδοτικού καθεστώτος από τους υπαλλήλους του προηγούμενου εδαφίου γίνεται με ανέκκλητη δήλωσή τους που υποβάλλεται στην υπηρεσία η το φορέα στην οποία μετατάσσονται ή μεταφέρονται. Η προθεσμία για την υποβολή της δήλωσης είναι τρεις (3) μήνες και αρχίζει για όσους μεν έχουν ήδη μεταταγεί ή μεταφερθεί, από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, για όσους δε πρόκειται να μεταταγούν ή μεταφερθούν, από την ημερομηνία έκδοσης της σχετικής πράξης μετάταξης ή μεταφοράς.

β. Η ασφαλιστική-συνταξιοδοτική τακτοποίηση του προσωπικού που έχει μεταταχθεί ή μεταφερθεί προ της ισχύος του νόμου αυτού, όπου συντρέχει περίπτωση, γίνεται σύμφωνα με τα οριζόμενα από τις οικείες διατάξεις του κάθε φορέα.

γ. Οι ασφαλιστικές εισφορές που προβλέπονται από

τη νομοθεσία των φορέων κύριας, επικουρικής ασφάλισης, πρόνοιας και υγειονομικής περίθαλψης για την ασφάλιση του ανωτέρω προσωπικού καταβάλλονται του μεν εργοδότη από τις υπηρεσίες στις οποίες μετατάσσεται ή μεταφέρεται, του δε ασφαλισμένου από τον ίδιο.

δ. Οι διατάξεις του άρθρου 5 του ν. 2320/1995 έχουν εφαρμογή, όπου συντρέχει περίπτωση, και για το προσωπικό της παραγράφου αυτής.

Άρθρο 5

Συνταξιοδότηση ανικάνων

1. Οι διατάξεις του δεύτερου εδαφίου της παρ. 7 του άρθρου 15, καθώς και του δεύτερου εδαφίου της παρ. 6 του άρθρου 42 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, καταργούνται.

2. Οι διατάξεις της παρ. 5 του άρθρου 54 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων τροποποιούνται ως εξής:

«5. Σε αυτούς που συνταξιοδοτούνται γιατί έπαθαν εξαιτίας της υπηρεσίας: α) σπαστική ή υστερική παραπληγία, β) αχρηστία των δύο χεριών, γ) τραύμα του κρανίου που συνεπάγεται ανικανότητα 100% και δ) πολλαπλή αναπηρία από τις οποίες η μια 100% και οι υπόλοιπες τουλάχιστον 10%, καθώς και σε όσους έχουν δύο ή περισσότερες παθήσεις, καθεμία από τις οποίες συνεπάγεται αναπηρία 100%, παρέχεται και επίδομα που υπολογίζεται σε ποσοστό 30% στο μηνιαίο βασικό μισθό του λοχαγού, όπως αυτός ορίζεται από τις διατάξεις που ισχύουν κάθε φορά.»

3. Οι διατάξεις της παρ. 9 του άρθρου 54 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων καταργούνται.

4. Στο τέλος του άρθρου 54 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων προστίθεται παράγραφος 11 ως εξής:

«11. Το επίδομα της παραπάνω παραγράφου 5 δικαιούνται και τα πρόσωπα του προτελευταίου εδαφίου της περ. α΄ της παρ. 1 του άρθρου 1, καθώς και αυτά του τέταρτου εδαφίου της περ. α΄ της παρ. 1 του άρθρου 26.»

5. Οι συντάξεις που έχουν κανονιστεί αντίθετα από όσα ορίζονται στις διατάξεις του άρθρου αυτού αναπροσαρμόζονται οίκοθεν από τις αρμόδιες Διευθύνσεις Συντάξεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, σύμφωνα με τις διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων του άρθρου αυτού.

Άρθρο 6

Έκταση εφαρμογής – Οικονομικά αποτελέσματα

Οι διατάξεις των προηγούμενων άρθρων εφαρμόζονται αναλόγως και για τους υπαλλήλους των Ο.Τ.Α. και των άλλων Ν.Π.Δ.Δ. που διέπονται από το ίδιο με τους δημοσίους υπαλλήλους συνταξιοδοτικό καθεστώς είτε οι συντάξεις τους βαρύνουν το Δημόσιο είτε τους οικείους φορείς, καθώς και για το προσωπικό του Οργανισμού Σιδηροδρόμων Ελλάδος και των υπαλλήλων των ασφαλιστικών ταμείων του προσωπικού των Σιδηροδρομικών Δικτύων, που διέπονται από το καθεστώς του ν.δ. 3395/1955 (ΦΕΚ 276 Α΄), εκτός εάν διαφορετικά ορίζεται στις επιμέρους διατάξεις.

Οι διατάξεις των προηγούμενων άρθρων εφαρμόζονται και για τα πρόσωπα στα οποία έχουν συντρέξει οι προϋποθέσεις των διατάξεων αυτών κατά το παρελθόν και έχουν εξέλθει της Υπηρεσίας πριν από την έναρξη

ισχύος του νόμου αυτού, καθώς και για τις οικογένειες όσων από αυτούς έχουν πεθάνει.

Τα οικονομικά αποτελέσματα από την εφαρμογή των προηγούμενων άρθρων και του παρόντος αρχίζουν από την ισχύ του νόμου αυτού, εκτός εάν διαφορετικά ορίζεται στις επιμέρους διατάξεις.

Άρθρο 7 **Διοικητικές διατάξεις**

1. Το άρθρο 10 του ν. 3205/2003 (ΦΕΚ 297 Α΄) καταργείται.

2. α. Η παρ. 3 του άρθρου 12 του ν. 3205/2003 (ΦΕΚ 297 Α΄) αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Το κίνητρο απόδοσης περικόπτεται σε κάθε περίπτωση αποχής του υπαλλήλου από τα καθήκοντά του, καθώς και σε περίπτωση θέσεως του υπαλλήλου σε αργία ή διαθεσιμότητα για οποιονδήποτε λόγο. Το κίνητρο απόδοσης εξακολουθεί να χορηγείται και κατά το διάστημα που οι υπάλληλοι τελούν στις ακόλουθες άδειες: κανονικές, συνδικαλιστικές, ειδικές των άρθρων 58, 59 και 60 του ν. 2683/1999, διευκόλυνσης υπαλλήλων με οικογενειακές υποχρεώσεις, μητρότητας και ανατροφής παιδιού, σε βραχυχρόνια αναρρωτική άδεια έως έξι (6) ημέρες κατ' έτος, καθώς και αυτής που χορηγείται από δημόσια νοσοκομεία, κέντρα υγείας του Δημοσίου, πανεπιστημιακές κλινικές, νοσηλευτικούς σχηματισμούς του Ι.Κ.Α. και ιδιωτικές κλινικές, εφόσον έχει προηγηθεί νοσηλεία σε αυτές, η οποία αποδεικνύεται με σχετικά παραστατικά στοιχεία (εισαγωγή, εξιτήριο κ.λπ.).»

Η προηγούμενη διάταξη ισχύει από 1.1.2004.

β. Στο τέλος του άρθρου 12 του ν. 3205/2003 (ΦΕΚ 297 Α΄) προστίθεται παράγραφος 10 που ορίζει τα εξής:

«10. Σε περίπτωση συρροής αξιώσεων αποσπασμένων υπαλλήλων για καταβολή των οικονομικών παροχών, που προβλέπονται στις παραγράφους 8 και 9 του παρόντος άρθρου, όπως εκάστοτε ισχύουν και των παροχών, που εμπίπτουν στις παραπάνω διατάξεις, καταβάλλονται τα ποσά που προβλέπονται για τη μία μόνο θέση, κατ' επιλογήν των υπαλλήλων. Η ρύθμιση αυτή έχει εφαρμογή και στους μετακλητούς υπαλλήλους.»

3. Το πρώτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 16 του ν. 3205/2003 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Η διαπίστωση και ο καθορισμός των ωρών υπερωριακής, νυκτερινής ή Κυριακών και εξαιρέσιμων ημερών απασχόλησης των υπαλλήλων που είναι αποσπασμένοι ή διατίθενται ή διορίζονται για την εξυπηρέτηση των κατωτέρω Γραφείων και καλύπτουν οργανικές θέσεις των Γραφείων αυτών, θα γίνεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, στην αρχή κάθε έτους και δεν μπορεί να υπερβαίνει τις:».

Η διάταξη αυτή ισχύει από 1.1.2004.

4. Στο τέλος του άρθρου 17 του ν. 3205/2003 (ΦΕΚ 297 Α΄) προστίθεται παράγραφος 7 που ορίζει τα εξής:

«7. α. Σε ειδικές περιπτώσεις, κατά τις οποίες δεν είναι δυνατόν να χορηγηθεί αποζημίωση κατά συνεδρίαση ή κατά μήνα, μπορεί, με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών και του καθ' ύλην αρμόδιου

Υπουργού, να καθορισθεί αποζημίωση ανά ώρα, έλεγχο ή αξιολογούμενο πρόγραμμα κ.λπ., ανάλογα με τις κατά περίπτωση προκύπτουσες ανάγκες. Το συνολικό μηνιαίο ποσό της ανωτέρω αποζημίωσης δεν θα πρέπει να υπερβαίνει σε καμία περίπτωση το όριο της κατά μήνα αποζημίωσης, που προβλέπεται για τα μέλη της παρ. 2 γ.

Ειδικές διατάξεις που ρυθμίζουν διαφορετικά τα ανωτέρω θέματα εξακολουθούν να ισχύουν.

β. Οι μετέχοντες στην Επιτροπή Αναγνώρισης Διάρκειας Συντάξιμης Υπηρεσίας (παρ. 4 του άρθρου 3 του ν. 2320/1995 και παρ. 3 του άρθρου 8 του ν. 2592/1998) και στην Επιτροπή Ελέγχου Πράξεων Κανονισμού Συντάξεων (παρ. 4 του άρθρου 8 του ν. 2592/1998) εμπίπτουν στις διατάξεις της παραγράφου 2 γ.»

Η διάταξη αυτή ισχύει από 1.1.2005.

5. Στον Πρόεδρο και τα μέλη του Συμβουλίου Οικονομικών Εμπειρογνομόνων (Σ.Ο.Ε.) καταβάλλεται ειδική μηνιαία αποζημίωση, το ύψος της οποίας, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια, καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών.

6. Η περ. β΄ των παραγράφων 2, 3 και 4 του άρθρου 53 του ν. 3205/2003 (ΦΕΚ 297 Α΄) αντικαθίσταται ως εξής:

«2. ... β. από 1.1.2005 έως 31.12.2005 ποσοστό 77%.

3. ... β. από 1.1.2005 έως 31.12.2005 ποσοστό 72%.

4. ... β. από 1.1.2005 έως 31.12.2005 ποσοστό 66%.»

Η διάταξη αυτή ισχύει από 1.1.2005.

Άρθρο 8 **Έναρξη ισχύος**

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν διαφορετικά ορίζεται στις επιμέρους διατάξεις.

Αθήνα, 5 Αυγούστου 2005

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ

Γ. Αλογοσκούφης

Π. Παναγιωτόπουλος

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Π. Μολυβιάτης

Αριθμ. 167/48/ 2005

ΕΚΘΕΣΗ**Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους**
(άρθρο 75 παρ. 1 του Συντάγματος)**στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών «Αύξηση συντάξεων Δημοσίου και άλλες διατάξεις»**

Με τις διατάξεις του νομοσχεδίου τροποποιείται η νομοθεσία για τις συντάξεις του Δημοσίου και ορίζονται τα εξής:

1. α. i) Αναπροσαρμόζεται, από 1.1.2005, το ποσό του επιδόματος εξομάλυνσης που καταβάλλεται στους συνταξιούχους του Δημοσίου (περ. α' της παρ. 1 του άρθρου 29 του ν. 2768/1999) και διαμορφώνεται ως ακολούθως:

Για σύνταξη	μέχρι	308€	Επίδομα	15 €
» από 308,01€	» 456€	» 17€		
» » 456,01€	» 761€	» 27€		
» » 761,01€	» 1.100€	» 45€		
» » 1.100,01€	» 1.300€	» 46€		
» » 1.300,01€	» 1.500€	» 47€		
» » 1.500,01€	» 1.800€	» 48€		
» » 1.800,01€	» 2.100€	» 49€		
» » 2.100,01€	» 2.400€	» 50€		
» » 2.400,01€	» 3.000€	» 51€		
» » 3.000,01€	» 3.500€	» 53€		
» » 3.500,01€ και άνω	»	» 55€		

ii) Σε περίπτωση που το κατά τα ανωτέρω καταβαλλόμενο ποσό είναι μικρότερο αυτού που καταβαλλόταν κατά την 31.12.2004, η διαφορά διατηρείται ως προσωπική και αμεταβίβαστη.

β. Επανακαθορίζεται, από 1.1.2005, το κατώτατο όριο σύνταξης ή βοηθήματος για τους πολιτικούς, στρατιωτικούς και τους σιδηροδρομικούς συνταξιούχους ή βοηθηματούχους που συνταξιοδοτούνται από το Δημόσιο, το οποίο ορίζεται στο 43% του βασικού μισθού του εισαγωγικού μισθολογικού κλιμακίου της ΔΕ κατηγορίας (αντί του ½ του βασικού μισθού του εισαγωγικού μισθολογικού κλιμακίου της ΥΕ κατηγορίας).

γ. Αυξάνονται, από 1.1.2005, τα ποσά των δευτερευουσών απολαβών των σιδηροδρομικών συνταξιούχων, που προσauξάνουν τη σύνταξή τους από 90, 160 και 230 ευρώ σε 93, 166 και 238 ευρώ, αντίστοιχα, ανά κατηγορία.

δ. Επανακαθορίζεται από 1.1.2005 η βασική μηνιαία πολεμική σύνταξη ανικανότητας των αναπήρων πολέμου οπλιτών από το 1,2% στο 1,206% του μηνιαίου βασικού μισθού του λοχαγού για κάθε εκατοστό ανικανότητας.

ε. Τα επιδόματα των δικαστικών λειτουργών, του κύριου προσωπικού του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, των μελών Δ.Ε.Π. των Πανεπιστημίων και Ε.Π. των Τ.Ε.Ι.

και των βουλευτών, που έχουν ενσωματωθεί στο συντάξιμο μισθό τους, λογίζονται ειδικά για το 2005 και μόνο για τον υπολογισμό της σύνταξης, αυξημένα κατά 3,6%.

(άρθρο 1)

2. Ρυθμίζεται ο τρόπος επιστροφής των ποσών της ειδικής μηνιαίας εισφοράς υπέρ του Λογαριασμού Αλληλεγγύης Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης (Λ.Α.Φ.Κ.Α.) ως εξής:

α. Επιστρέφονται στους συνταξιούχους του Δημοσίου, από την 1η Ιουλίου 2006, τα ποσά της ειδικής μηνιαίας εισφοράς υπέρ του Δημοσίου που παρακρατήθηκαν από τις συντάξεις τους κατά το χρονικό διάστημα από 1ης Ιανουαρίου 2001 μέχρι 30 Ιουνίου 2004, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 20 του ν. 2084/1992, όπως αυτές ίσχυαν κατά το διάστημα αυτό.

β. Καθορίζεται ο τρόπος της επιστροφής των ανωτέρω ποσών, εφάπαξ ή σε δόσεις, ανάλογα με το ύψος τους ανά δικαιούχο.

γ. Ορίζεται ότι οι εν λόγω ρυθμίσεις ισχύουν και για τις συντάξεις των υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. που διέπονται από το ίδιο με τους δημοσίους υπαλλήλους συνταξιοδοτικό καθεστώς, καθώς και για τις συντάξεις των σιδηροδρομικών υπαλλήλων και των υπαλλήλων των ασφαλιστικών ταμείων του προσωπικού των σιδηροδρομικών δικτύων.

δ. Κατά τον ίδιο, όπως παραπάνω, τρόπο και χρόνο, επιστρέφονται στους συνταξιούχους των φορέων κύριας και επικουρικής ασφάλισης τα ποσά της ειδικής μηνιαίας εισφοράς υπέρ του Λογαριασμού Αλληλεγγύης Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης (Λ.Α.Φ.Κ.Α.) που παρακρατήθηκαν από τις συντάξεις τους κατά το χρονικό διάστημα από 1ης Ιανουαρίου 1999 μέχρι 30 Ιουνίου 2004, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 60 του ν. 2084/1992, όπως αυτές ίσχυαν κατά το διάστημα αυτό.

ε. Σε περιπτώσεις αποθανόντων δικαιούχων, προβλέπεται η καταβολή των ανωτέρω επιστρεφόμενων ποσών στα δικαιούχα της σύνταξης πρόσωπα ή, ελλείψει αυτών, στους κληρονόμους, ύστερα από αίτησή τους.

(άρθρο 2)

3.α. Ορίζεται ότι χρόνος υπηρεσίας μέχρι τέσσερα (4) έτη του επιστημονικού προσωπικού σε διεθνή ιδρύματα και οργανισμούς, στους οποίους συμμετέχει η Ελλάδα, υπολογίζεται για τη θεμελίωση δικαιώματος σύνταξης, υπό τον όρο της εξαγοράς.

β. Διευκρινίζεται ότι, για τη μεταβίβαση της σύνταξης σε αγόρια άνω των 18 ετών που είναι ανίκανα για εργασία σε ποσοστό 50% και άνω, απαιτείται αυτά να είναι άγαμα.

γ. Καθορίζεται ο χρόνος τερματισμού της συντάξιμης υπηρεσίας υπαλλήλου σε περίπτωση απόλυσης λόγω νόσου που δεν επιδέχεται θεραπεία, όταν ο υπάλληλος εξακολουθεί να εργάζεται.

δ. Καταργούνται οι διατάξεις της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας που προβλέπουν τη μεταβίβαση μέρους της σύνταξης στα ενήλικα ανίκανα τέκνα, ανάλογα με το ποσοστό της αναπηρίας τους. Έτσι, σε όλα τα ενήλικα τέκνα με ποσοστό αναπηρίας 50% και πάνω, η μεταβιβαζόμενη σύνταξη ορίζεται εφεξής ίση με τα 7/10 της σύνταξης του θανόντος γονέως.

ε. Υπολογίζεται στο διπλάσιο και ο χρόνος υπηρεσίας που διανύθηκε στις Ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις στην Κύπρο κατά τη χρονική περίοδο από 20.7.1974 μέχρι 20.8.1974 και όσων υπηρέτησαν κατά τα γεγονότα της Τυληρίας και Λευκωσίας το 1964, και της Κοφίνου και Αγ. Θεοδώρων το 1967.

στ. Ο περιορισμός για τη σύγχρονη καταβολή δύο συντάξεων από το Δημόσιο δεν ισχύει για τα παιδιά που είναι άγαμα και ορφανά και από τους δύο γονείς, μέχρι την ενηλικίωσή τους ή και μετά από αυτήν, εφόσον σπουδάζουν ή είναι ανίκανα κατά ποσοστό 80% και άνω.

ζ. Στις εξαιρέσεις για τη σύγχρονη καταβολή δύο συντάξεων από το Δημόσιο συμπεριλαμβάνονται και οι συντάξεις των πρώην υπαλλήλων του Γεν. Νοσοκομείου «ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ» που αποχώρησαν από την Υπηρεσία τους μέχρι 31.5.1999 και οι εκ μεταβιβάσεως συνταξιούχοι, εφόσον οι δικαιούχοι αναγνώρισαν το συνταξιοδοτικό τους δικαίωμα μέχρι την ίδια ημερομηνία.

η. Καταργείται ως λόγος αναστολής του δικαιώματος σύνταξης η μη απόκτηση ή η απώλεια της ελληνικής ιθαγένειας.

θ. Η σύζυγος και τα τέκνα όσων καταδικάζονται για τα προβλεπόμενα, από τις διατάξεις της περ. β' του άρθρου 62 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, αδικήματα, δικαιούνται τη σύνταξη που τους ανήκει, ωσάν αυτός που καταδικάστηκε να είχε πεθάνει, εφόσον όμως ο καταδικασθείς θεμελιώνει δικαίωμα σύνταξης με βάση τα έτη υπηρεσίας του.

ι. Ρυθμίζονται θέματα ενδίκων μέσων κατά πράξεων κανονισμού συντάξεων.

ια. Παρέχεται το δικαίωμα και δεύτερης επανεξέτασης από την Ανώτατη Στρατού Υγειονομική Επιτροπή (Α.Σ.Υ.Ε.), των αναπήρων του άμαχου πληθυσμού, όταν αυτοί επικαλούνται επιδείνωση της υγείας τους, που οφείλεται στην εξέλιξη της πάθησης για την οποία συνταξιοδοτήθηκαν. Επίσης, παρέχεται το δικαίωμα πρώτης επανεξέτασης από την εν λόγω Επιτροπή, των προσώπων των διατάξεων των άρθρων 77 – 80 του Κώδικα Πολεμικών Συντάξεων (θύματα άμαχου πληθυσμού).

ιβ. Οι διατάξεις των Κωδίκων Πολιτικών, Στρατιωτικών και Πολεμικών Συντάξεων, Συντάξεων Προσωπικού Σιδηροδρόμων, καθώς και του ν. 2084/1992 αναφορικά με την αναμόρφωση της κοινωνικής ασφάλισης, που αναφέρονται στη χήρα σύζυγο, έχουν ανάλογη εφαρμογή και για το χήρο σύζυγο.

ιγ. Επανακαθορίζεται το επίδομα ανικανότητας των πρωτοασφαλισμένων μετά την 1.1.1993 που εξέρχονται της υπηρεσίας για την αιτία αυτή, στο ίδιο ύψος με το αντίστοιχο που χορηγείται σε όσους έχουν πρωτοασφαλιστεί πριν από την παραπάνω ημερομηνία.

ιδ. Διευκρινίζεται ότι το άρθρο 10 του ν. 1405/1983 (διαδοχική ασφάλιση) εφαρμόζεται και στους ασφαλισμένους του Δημοσίου, που ασφαλίστηκαν διαδοχικά από 1.1.1979 και μετά, από φορέα ασφάλισης μισθωτών σε άλλο φορέα ασφάλισης μισθωτών και παρέμειναν στον ίδιο εργοδότη.

ιε. Αποσαφηνίζεται ότι εφαρμόζονται και στους εκπαιδευτικούς των αναγνωρισμένων σχολείων της αλλοδαπής του άρθρου 3 του π.δ. 166/2000, οι διατάξεις της παρ. 7 του άρθρου 19 του ν. 2084/1992, όπως ισχύουν, που παρέχουν το δικαίωμα θεμελίωσης δικαιώματος σύνταξης μετά δεκαπενταετή πλήρη συντάξιμη υπηρεσία, η σύνταξη όμως αυτή καταβάλλεται μετά τη συμπλήρωση του 65ου έτους της ηλικίας.

ιστ. Διευκρινίζεται ότι οι διατάξεις του άρθρου 4 του ν. 3232/2004, με τις οποίες έχει παρασχεθεί δικαίωμα σύνταξης στον/στην διαζευγμένο/η σε περίπτωση θανάτου του/της πρώην συζύγου, ισχύουν και για τους συνταξιοδοτούμενους βάσει του Κώδικα Συντάξεων Προσωπικού Σιδηροδρόμων.

ιζ. Παρέχεται η δυνατότητα στους υπαλλήλους του Δημοσίου, των Ν.Π.Δ.Δ., των ανεξάρτητων αρχών, καθώς και των Ο.Τ.Α. α' και β' βαθμού και των Ν.Π.Δ.Δ. αυτών, οι οποίοι μετατάσσονται ή μεταφέρονται υποχρεωτικά σε θέσεις φορέων που διέπονται από διαφορετικό ασφαλιστικό-συνταξιοδοτικό καθεστώς από αυτό που υπάγονταν πριν τη μετάταξη ή μεταφορά τους, να διατηρήσουν το προηγούμενο αυτό ασφαλιστικό-συνταξιοδοτικό καθεστώς.

ιη. Προβλέπεται ο καταλογισμός των ποσών σύνταξης που έχουν πιστωθεί σε τραπεζικό λογαριασμό συνταξιούχων μετά το θάνατό τους και αναλαμβάνονται από τους συνδικαιούχους του λογαριασμού και η επιβολή χρηματικής ποινής μέχρι του ποσού της σύνταξης τριών μηνών, σε περίπτωση ανάληψης ποσών, άνω των 3.000 ευρώ.

(άρθρο 3)

4.α. Στους συνταξιούχους υπαλλήλους και στρατιωτικούς που υπάγονται στις διατάξεις της περ. α' της παρ. 1 των άρθρων 1 και 26 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων (τυφλοί, παραπληγικοί κ.λπ.), καταβάλλεται πλήρης σύνταξη με τη συμπλήρωση 15ετούς συντάξιμης υπηρεσίας και το επίδομα ανικανότητας της παρ. 5 του άρθρου 54 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, το οποίο αυξάνεται από 25% στο 30% του μηνιαίου βασικού μισθού του Λοχαγού.

β. Οι συντάξεις που έχουν κανονιστεί αντίθετα από όσα ορίζονται στην ανωτέρω ρύθμιση αναπροσαρμόζονται αναλόγως από τις αρμόδιες Διευθύνσεις Συντάξεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους.

(άρθρο 4)

5. Όλες οι προαναφερόμενες ρυθμίσεις εφαρμόζονται αναλόγως και για τους υπαλλήλους των Ο.Τ.Α. και των άλλων Ν.Π.Δ.Δ. που διέπονται από το ίδιο με τους δημοσίου υπαλλήλους συνταξιοδοτικό καθεστώς, είτε οι συντάξεις τους βαρύνουν το Δημόσιο είτε τους οικείους φορείς, καθώς και για το προσωπικό του Οργανισμού Σιδηροδρόμων Ελλάδος και των υπαλλήλων των ασφαλιστικών ταμείων του προσωπικού των Σιδηροδρομικών Δικτύων που διέπονται από το καθεστώς του ν.δ. 3395/1955.

(άρθρο 5)

6. Καταργούνται, τροποποιούνται και συμπληρώνονται ορισμένες διατάξεις του ν. 3205/2003 (μισθολογικά θέματα λειτουργών, υπαλλήλων Δημοσίου κ.λπ.). Ειδικότερα:

α. Καταργείται το άρθρο 10 που αναφέρεται στην καταβολή αμοιβής για εργασία πέρα από τα συνήθη καθήκοντα.

β. Ορίζεται ότι, από 1.1.2004, το κίνητρο απόδοσης περικλύεται και σε περίπτωση αποχής του υπαλλήλου από τα καθήκοντά του και συνεχίζει να καταβάλλεται για όλες τις ειδικές άδειες στις οποίες συμπεριλαμβάνονται όλες οι άδειες υπηρεσιακής εκπαίδευσης (όχι μόνο οι βραχυχρόνιες άδειες όπως ισχύει σήμερα).

γ. Σε περίπτωση συρροής αξιώσεων αποσπασμένων υπαλλήλων για καταβολή οικονομικών παροχών από ειδικούς λογαριασμούς, καταβάλλονται τα ποσά που προβλέπονται για τη μία μόνο θέση, κατ' επιλογή των δικαιούχων. Η ρύθμιση αυτή εφαρμόζεται και στους μετακλητούς υπαλλήλους.

δ. Καθορίζεται η διαδικασία που εφαρμόζεται αναδρομικά από 1.1.2004, για τη διαπίστωση και τον καθορισμό των ωρών υπερωριακής εργασίας, καθώς και των ωρών νυκτερινής απασχόλησης και απασχόλησης κατά τις Κυριακές και εξαιρέσιμες ημέρες, των διοριζόμενων ή αποσπασμένων ή διατιθεμένων σε οργανικές θέσεις των Γραφείων μελών της Κυβέρνησης.

ε. Παρέχεται η δυνατότητα να καθορισθεί, με κοινή υπουργική απόφαση, αποζημίωση και ανά ώρα, έλεγχο ή αξιολογούμενο πρόγραμμα, σε ειδικές περιπτώσεις που δε μπορεί να καθορισθεί αποζημίωση κατά μήνα ή κατά συνεδρίαση. Η καταβαλλόμενη συνολική αποζημίωση δεν θα πρέπει να υπερβαίνει το όριο της θεσμοθετημένης μηνιαίας αποζημίωσης. Ειδικές όμως διατάξεις που ρυθμίζουν διαφορετικά τα ανωτέρω θέματα εξακολουθούν να ισχύουν.

στ. Από 1.1.2005 παρέχεται η δυνατότητα καθορισμού αποζημίωσης κατά μήνα και στα μέλη της Επιτροπής Αναγνώρισης Διάρκειας Συντάξιμης Υπηρεσίας, καθώς και της Επιτροπής Ελέγχου Πράξεων Κανονισμού Συντάξεων.

ζ. Στον πρόεδρο και στα μέλη του Συμβουλίου Οικονομικών Εμπειρογνομόνων (Σ.Ο.Ε.), καταβάλλεται ειδική μηνιαία αποζημίωση, το ύψος της οποίας καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών.

η. Αυξάνονται, αναδρομικά από 1.1.2005, και μόνο για το έτος αυτό, τα ποσοστά επί των αποδοχών των υπαλλήλων του διπλωματικού κλάδου για τον υπολογισμό των αποδοχών των υπαλλήλων του κλάδου Οικονομικών και Εμπορικών Υποθέσεων του Υπουργείου Εξωτερικών. (άρθρο 6)

Από τις προτεινόμενες διατάξεις προκαλούνται τα ακόλουθα οικονομικά αποτελέσματα::

A. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού

1. Ετήσια δαπάνη ποσού 17.930.000 ευρώ, περίπου, η οποία αναλύεται ως εξής:

- 13.820.000 ευρώ, περίπου, από την αναπροσαρμογή του επιδόματος εξομάλυνσης και του κατωτάτου ορίου σύνταξης του Δημοσίου, καθώς και την αύξηση του συντελεστή με βάση τον οποίο υπολογίζονται οι πολεμικές συντάξεις. (άρθρο 1 παρ. 1, 2, 3, 5)

- 350.000 ευρώ, περίπου, από την καταβολή πλήρους σύνταξης σε ανικάνους με 15ετή συντάξιμη υπηρεσία και αυξημένου επιδόματος ανικανότητας, καθώς και από τη σχετική αναπροσαρμογή συντάξεων που έχουν κανονιστεί διαφορετικά. (άρθρο 4)

- 3.600.000 ευρώ, περίπου, από την καταβολή του κινήτρου απόδοσης κατά τη διάρκεια εκπαιδευτικών αδειών. (άρθρο 6 παρ. 2α)

- 160.000 ευρώ, περίπου, από τον καθορισμό κατά μήνα αποζημίωσης στους μετέχοντες στις Επιτροπές Συντάξεων των παραγράφων 3 και 4 του άρθρου 8 του ν. 2592/1998. (άρθρο 6 παρ. 4)

Για το έτος 2005, η ανωτέρω δαπάνη θα αυξηθεί κατά 1.350.000 ευρώ (θα ανέλθει σε 19.280.000 ευρώ, περίπου), λόγω της αναδρομικότητας από 1.1.2004 των διατάξεων για την καταβολή του κινήτρου απόδοσης κατά τη διάρκεια των εκπαιδευτικών αδειών.

2. Εφάπαξ δαπάνη:

α. 180.980.000 ευρώ, περίπου, από την επιστροφή των παρακρατηθέντων υπέρ του Δημοσίου ποσών της ειδικής μηνιαίας εισφοράς, η οποία θα κατανομηθεί στα έτη 2006-2008 ως εξής:

- 44.390.000 ευρώ κατά το έτος 2006.

- 75.110.000 ευρώ κατά το έτος 2007.

- 61.480.000 ευρώ κατά το έτος 2008.

(άρθρο 2 παρ. 1, 2)

β. 150.000 ευρώ, περίπου, από την αναπροσαρμογή

των ποσοστών προσδιορισμού των αποδοχών των υπαλλήλων του κλάδου Οικονομικών και Εμπορικών Υποθέσεων του Υπουργείου Εξωτερικών για το έτος 2005.

(άρθρο 6 παρ. 6)

3. Ετήσια δαπάνη από:

- Την αναγνώριση του χρόνου υπηρεσίας επιστημονικού προσωπικού, σε διεθνή ιδρύματα και οργανισμούς, στους οποίους συμμετέχει η Ελλάδα, ως θεμελιωτικού συνταξιοδοτικού δικαιώματος, μέχρι μια τετραετία, υπό τον όρο της εξαγοράς του χρόνου αυτού από τους δικαιούχους. (άρθρο 3 παρ. 1)

- Τη χορήγηση, ακέραιας της σύνταξης που δικαιούνται τα ανίκανα ορφανά άρρενα τέκνα (7/10), ανεξαρτήτως ποσοστού αναπηρίας. (άρθρο 3 παρ. 4)

- Τον υπολογισμό στο διπλάσιο, του χρόνου υπηρεσίας στις Ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις στην Κύπρο κατά τη χρονική περίοδο από 20.7.1974 μέχρι 20.8.1974 και όσων υπηρέτησαν κατά τα γεγονότα της Τυληρίας και Λευκωσίας το 1964, και της Κοφίνου και Αγ. Θεοδώρων το 1967. (άρθρο 3 παρ. 6)

- Την καταβολή μέχρι δύο συντάξεων στα ορφανά και από τους δύο γονείς τέκνα. (άρθρο 3 παρ. 7)

- Την εξίσωση των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων του χήρου συζύγου, με αυτά της χήρας συζύγου.

(άρθρο 3 παρ. 20)

- Την αύξηση της καταβαλλόμενης ειδικής μηνιαίας αποζημίωσης στον πρόεδρο και τα μέλη του Συμβουλίου Οικονομικών Εμπειρογνομόνων, το ύψος της οποίας θα καθορισθεί με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών. Η πρόσθετη επιβάρυνση από την αναπροσαρμογή των καταβαλλόμενων αποζημιώσεων εκτιμάται ότι θα ανέλθει στις 20.000 ευρώ, περίπου.

(άρθρο 6 παρ. 5)

4. Ενδεχόμενη δαπάνη από:

- την αύξηση των συνταξιοδοτικών παροχών σε αναπήρους του άμαχου πληθυσμού, σε περίπτωση διαπίστωσης προβλημάτων στην υγεία τους ή επιδείνωσης αυτής, κατά την άσκηση του παρεχόμενου σε αυτούς δικαιώματος για επανεξέταση από την Α.Σ.Υ.Ε.

(άρθρο 3 παρ. 17, 19)

- Την εξίσωση στη χορήγηση επιδομάτων ανικανότητας των πρωτοασφαλισμένων μετά την 1.1.1993, με τους πρωτοασφαλισμένους πριν από την ημερομηνία αυτή.

(άρθρο 3 παρ. 21)

5. Ενδεχόμενη απώλεια δημοσίων εσόδων (εισφορά του εργαζομένου), στην περίπτωση που υπάλληλος που μεταφέρεται ή μετατάσσεται υποχρεωτικά, επιλέξει τη διατήρηση του ασφαλιστικού-συνταξιοδοτικού καθεστώτος του φορέα από τον οποίο μεταφέρεται (π.χ. Ι.Κ.Α.).

(άρθρο 3 παρ. 25)

6. Ενδεχόμενη αύξηση εσόδων από:

- Τυχόν εξαγορά του χρόνου υπηρεσίας επιστημονικού προσωπικού που υπηρετεί σε διεθνή ιδρύματα και Οργανισμούς στους οποίους συμμετέχει η Ελλάδα, για τη θεμελίωση δικαιώματος σύνταξης από το Δημόσιο.

(άρθρο 3 παρ. 1)

- Την επιβολή χρηματικής ποινής στους συνδικαιούχους λογαριασμών συνταξιούχων όταν αυτοί κάνουν ανάληψη ποσών άνω των 3.000 ευρώ μετά το θάνατο του συνταξιούχου.

(άρθρο 3 παρ. 26)

7. Αποτροπή δαπάνης από:

- Τον καθορισμό αυστηρότερων προϋποθέσεων για καταβολή σύνταξης στην οικογένεια των καταδικασθέντων.

(άρθρο 3 παρ. 10)

- Τη μη καταβολή σύνταξης από το Δημόσιο, στην περίπτωση που υπάλληλος που μεταφέρεται ή μετατάσσεται υποχρεωτικά, επιλέξει τη διατήρηση του ασφαλιστικού-συνταξιοδοτικού καθεστώτος του φορέα από τον οποίο μεταφέρεται (π.χ. Ι.Κ.Α.). (άρθρο 3 παρ. 25)

- Την κατάργηση αμοιβής για εργασία πέρα από τα συνήθη καθήκοντα. (άρθρο 6 παρ. 1)

- Την περικοπή του κινήτρου απόδοσης σε κάθε περίπτωση αποχής του υπαλλήλου από τα καθήκοντά του. (άρθρο 6 παρ. 2α)

- Τον περιορισμό καταβολής ποσού από έναν και όχι από περισσότερους του ενός ειδικούς λογαριασμούς. (άρθρο 6 παρ. 2β)

8. Δεν προκαλείται πρόσθετη δαπάνη από την αύξηση των δευτερευουσών απολαβών των σιδηροδρομικών συνταξιούχων (άρθρο 1 παρ. 4) και τον επανυπολογισμό του συντάξιμου μισθού των δικαστών, μελών ΔΕΠ, βουλευτών κ.λπ. (άρθρο 1 παρ. 6), πέραν εκείνης που προσδιορίστηκε για την εισοδηματική πολιτική με το άρθρο 2 του ν. 3336/2005.

Β. Επί του προϋπολογισμού του Ι.Κ.Α. και των άλλων Ασφαλιστικών Φορέων

1. Ετήσια δαπάνη ποσού 1.500.000 ευρώ, περίπου, από την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος νομοσχεδίου και στους υπαλλήλους των Ο.Τ.Α. και των άλλων Ν.Π.Δ.Δ. που διέπονται από το ίδιο με τους δημοσίους υπαλλήλους συνταξιοδοτικό καθεστώς των οποίων όμως οι συντάξεις βαρύνουν τους οικείους ασφαλιστικούς φορείς. (άρθρο 5)

2. Εφάπαξ δαπάνη 475.000.000 ευρώ, περίπου, από την επιστροφή των παρακρατηθέντων ποσών υπέρ του Λ.Α.Φ.Κ.Α., που θα κατανεμηθεί στα έτη 2006 – 2008 ως εξής:

- 135.000.000 ευρώ κατά το έτος 2006,
- 210.000.000 ευρώ κατά το έτος 2007,
- 130.000.000 ευρώ κατά το έτος 2008.

(άρθρο 2 παρ. 3)

3. Ακαθόριστη δαπάνη με μακροχρόνιο ορίζοντα, από την καταβολή σύνταξης και υγειονομικής περίθαλψης στους υπαλλήλους που μεταφέρονται ή μετατάσσονται υποχρεωτικά σε φορείς του Δημοσίου και επιλέγουν τη διατήρηση του ασφαλιστικού-συνταξιοδοτικού καθεστώτος του φορέα από τον οποίο αυτοί προέρχονται. (άρθρο 3 παρ. 25)

4. Ενδεχόμενη αύξηση εσόδων (εισφορά του εργαζομένου), στην περίπτωση που υπάλληλοι που μεταφέρονται ή μετατάσσονται υποχρεωτικά, επιλέγουν τη διατήρηση του ασφαλιστικού-συνταξιοδοτικού καθεστώτος του φορέα από τον οποίο προέρχονται. (άρθρο 3 παρ. 25)

Η Γενική Διευθύντρια

Κ. Αντωνομανωλάκη

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

(άρθρο 75 παρ. 3 του Συντάγματος)

στο σχέδιο νόμου «Αύξηση συντάξεων Δημοσίου και άλλες διατάξεις»

Από τις διατάξεις του προτεινόμενου νομοσχεδίου προκαλούνται τα ακόλουθα οικονομικά αποτελέσματα:

Α. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού

1. Ετήσια δαπάνη ποσού 17.930.000 ευρώ, περίπου, η οποία αναλύεται ως εξής:

- 13.820.000 ευρώ, περίπου, από την αναπροσαρμογή του επιδόματος εξομάλυνσης και του κατωτάτου ορίου σύνταξης του Δημοσίου, καθώς και την αύξηση του συντελεστή με βάση τον οποίο υπολογίζονται οι πολεμικές συντάξεις. (άρθρο 1 παρ. 1, 2, 3, 5)

- 350.000 ευρώ, περίπου, από την καταβολή πλήρους σύνταξης σε ανικάνους με 15ετή συντάξιμη υπηρεσία και αυξημένου επιδόματος ανικανότητας, καθώς και από τη σχετική αναπροσαρμογή συντάξεων που έχουν κανονιστεί διαφορετικά. (άρθρο 5)

- 3.600.000 ευρώ, περίπου, από την καταβολή του κινήτρου απόδοσης κατά τη διάρκεια εκπαιδευτικών αδειών. (άρθρο 7 παρ. 2α)

- 160.000 ευρώ, περίπου, από τον καθορισμό κατά μήνα αποζημίωσης στους μετέχοντες στις Επιτροπές Συντάξεων των παραγράφων 3 και 4 του άρθρου 8 του ν. 2592/1998. (άρθρο 7 παρ. 4)

Για το έτος 2005, η ανωτέρω δαπάνη θα αυξηθεί κατά 1.350.000 ευρώ (θα ανέλθει σε 19.280.000 ευρώ, περίπου), λόγω της αναδρομικότητας από 1.1.2004 των διατάξεων για την καταβολή του κινήτρου απόδοσης κατά τη διάρκεια των εκπαιδευτικών αδειών.

2. Εφάπαξ δαπάνη:

α. 180.980.000 ευρώ, περίπου, από την επιστροφή των παρακρατηθέντων υπέρ του Δημοσίου ποσών της ειδικής μηνιαίας εισφοράς, η οποία θα κατανεμηθεί στα έτη 2006-2008 ως εξής:

- 44.390.000 ευρώ κατά το έτος 2006.
- 75.110.000 ευρώ κατά το έτος 2007.
- 61.480.000 ευρώ κατά το έτος 2008.

(άρθρο 2 παρ. 1, 2)

β. 150.000 ευρώ, περίπου, από την αναπροσαρμογή των ποσοστών προσδιορισμού των αποδοχών των υπαλλήλων του κλάδου Οικονομικών και Εμπορικών Υποθέσεων του Υπουργείου Εξωτερικών για το έτος 2005. (άρθρο 7 παρ. 6)

3. Ετήσια δαπάνη ακαθόριστη και όχι σημαντική από:

- Την αναγνώριση του χρόνου υπηρεσίας επιστημονικού προσωπικού, σε διεθνή ιδρύματα και οργανισμούς, στους οποίους συμμετέχει η Ελλάδα, ως θεμελιωτικού συνταξιοδοτικού δικαιώματος, μέχρι μια τετραετία, υπό τον όρο της εξαγοράς του χρόνου αυτού από τους δικαιούχους. (άρθρο 3 παρ. 1)

- Τη χορήγηση ακέραιας της σύνταξης που δικαιούνται τα ανίκανα ορφανά άρρενα τέκνα (7/10), ανεξαρτήτως ποσοστού αναπηρίας. (άρθρο 3 παρ. 4)

- Πέτρος Μολυβιάτης

1. Ετήσια δαπάνη ποσού 1.500.000 ευρώ, περίπου, από την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος νομοσχεδίου και στους υπαλλήλους των Ο.Τ.Α. και των άλλων Ν.Π.Δ.Δ. που διέπονται από το ίδιο με τους δημοσίους υπαλλήλους συνταξιοδοτικό καθεστώς των οποίων όμως οι συντάξεις βαρύνουν τους οικείους ασφαλιστικούς φορείς. (άρθρο 6)